

Tárgy: Ügyvédi tevékenység gyakorlója ellenszolgáltatás fejében közvetítőt, felhajtót nem vehet igénybe (ÜESZ. 11.13.)

**MAGYAR ÜGYVÉDI KAMARA
ORSZÁGOS FEGYELMI BIZOTTSÁG
MÁSODFOKÚ FEGYELMI TANÁCSA**

FF/ 057 / 2021

A Magyar Ügyvédi Kamara országos fegyelmi bizottságának másodfokú fegyelmi tanácsa, **dr. (...)** fegyelmi ügyében a Debreceni Regionális Fegyelmi Bizottság Fegyelmi Tanácsának 2021. szeptember 8. napján DRFB-11/2021 (P.78/2020) szám alatt hozott határozata ellen a fegyelmi biztos részéről bejelentett fellebbezés folytán 2021. december 3. napján megtartott tárgyalásán a következő

határozatot

hozta:

A Magyar Ügyvédi Kamara Országos Fegyelmi Bizottságának Másodfokú Fegyelmi Tanácsa a Debreceni Regionális Fegyelmi Bizottság Fegyelmi Tanácsának DRFB-11/2021 (P.78/2020). számú határozatát részben, és akként változtatja meg, hogy a pénzbírság összegét 200.000 Ft-ról 400.000 Ft-ra felemeli.

Kötelezi az eljárás alá vont ügyvédet, hogy 15 napon belül fizessen meg a Debreceni Ügyvédi Kamara 50.000 Ft másodfokú eljárási átalányköltséget.

A másodfokú fegyelmi eljárás átalányköltségét a Debreceni Ügyvédi Kamara a jogerős és végrehajtható fegyelmi határozatban a költségek megfizetésére előírt határidőn leteltét követő 15 napon belül átutalja a Magyar Ügyvédi Kamara részére.

A határozat jogerős.

A másodfokú határozatot az eljárás alá vont ügyvéd, és az országos fegyelmi főbiztos közigazgatási perben támadhatja meg. A keresetlevelet a másodfokú határozat kézbesítéstől számított 30 napon belül a közigazgatási perekre irányadó szabályok szerint kell az **országos fegyelmi bizottság** ellen – az **elektronikus kapcsolattartás** szabályai szerint - előterjeszteni. A perre a **Fővárosi Törvényszék** *kizárólagosan* illetékes.

Indokolás:

Eljárás alá vont ügyvéddel szemben XY bejelentő tett panaszt 2020. november 29. napján kelt levelében. Panaszában előadta, hogy eljárás alá vont ügyvéd elvállalta a képviseletét a (...) Törvényszék előtti kártérítés iránti perben, még 2017. évben. Az ügyvéd késedelmesen terjesztette elő a kérelmét, így az illetékes bíróság elutasította a kérelmet. A bejelentő előadása szerint külön megállapodás alapján az ügyvédnek ügyfeleket „szerzett”, állítása szerint összesen 21 megbízást. Abban állapodtak meg, hogy a bejelentőt minden általa szerzett ügyben fizetett ügyvédi munkadíj 10 % -a illeti meg.

A fegyelmi biztos a 2021. május hó 12. napján kelt határozatával az előzetes vizsgálati eljárást megszüntetette. A megszüntetés indoka az elévülés volt, ugyanis a határozat szerint a bejelentő által sérelmezett valamennyi magatartás vonatkozásában a kifogásolt ügyvédi magatartás megvalósításának időpontjától számított 3 év már eltelt.

A Debreceni Ügyvédi Kamara elnöke a határozatot tudomásul vette, ellenben a bejelentő ellene kifogással élt, amelynek folytán a Magyar Ügyvédi Kamara országos fegyelmi főbiztosa a 2021. június 15. napján kelt V/248/2021. számú eljárásában a fegyelmi biztost a fegyelmi eljárás kezdeményezésére utasította. A fegyelmi eljárásra utasítás alapját kizárólag az az ügyvédi magatartás indokolta, amely — a bejelentő állítása szerint — ügyvédi munkadíjból történő részesedés ígéretével bízta meg a bejelentőt további ügyfelek toborzására. Az országos fegyelmi főbiztos álláspontja szerint ez a tevékenység - bár nehezen bizonyítható -, voltak arra utalások magának az eljárás alá vont ügyvédnek a nyilatkozataiban is, melyek alátámasztják, hogy amennyiben ez a jogviszony fennállt, az 2019. évben is fennállt a felek között, így nem évült el.

A fegyelmi biztos 2021. június 28. napján kelt határozatával a DÜK-50078/2020. sorszámú előzetes vizsgálatot megszüntető határozatát visszavonta és P.78/2020. sz. alatt fegyelmi eljárást kezdeményezett.

Az eljárás alá vont ügyvéd végig az eljárás folyamán vitatta, hogy új ügyfelek szerzésére irányuló megállapodást kötött a bejelentővel. Nyilatkozata szerint a bejelentő panaszkodott neki a különböző, anyagi jellegű problémái miatt. A bejelentő rendszeres panaszkodásaitól az eljárás alá vont ügyvéd a védekezése szerint úgy kívánt megszabadulni, hogy időnként különböző pénzüsszegekkel támogatta, arra számítva, hogy a bejelentő nevében előterjesztett kártalanítási igényből a bejelentő letéti számlájára befizetett összegeket a megítélt kártalanítás összegéből a saját részére le tudja vonni.

A bejelentő mind az első bejelentésében, mind pedig a kiegészítéseiben is következetesen fenntartotta azt, hogy új ügyfelek szerzésére irányuló megbízás volt az ügyvéd és ő között, így sem az eljárás alá vont ügyvéd, sem a bejelentő saját állításaiban önmaguknak ellentmondó állítások nem voltak fellelhetőek. A két állítás között azonban igen nagy ellentét volt, ezért az elsőfokú fegyelmi tanács a rendelkezésére álló további bizonyítékokat mérlegelte.

A Debreceni Regionális Fegyelmi Bizottság fegyelmi tanácsa, a 2021. szeptember 8. napján kelt, DRFB-11/2021. számú határozatával megállapította, hogy eljárás alá vont ügyvéd 1 rendbeli szándékosan és folytatólagosan elkövetett fegyelmi vétséget valósított meg, ezért 200.000 Ft pénzbírság fegyelmi büntetéssel sújtotta, kötelezte 80.000.- Ft átalány eljárási költség megfizetésére.

Az elsőfokú fegyelmi tanács álláspontja szerint a fegyelmi biztos végindítványa alapos volt. Az elsőfokú határozat indokolása szerint az ÜESZ 11.13. pontja egyértelműen foglal állást abban, hogy az ügyvédi tevékenység gyakorlója ellenszolgáltatás fejében közvetítőt, felhajtót nem vehet igénybe. Az eljárás alá vont ügyvéd ezt az előírást szándékosan megsértette, hiszen a bejelentővel kötött megállapodás alapján a bejelentő új ügyfeleket szerzett az eljárás alá vont ügyvéd részére, aki ezért különböző pénzüsszegeket fizetett a bejelentőnek a büntetés-végrehajtási intézet által vezetett számlájára. Mivel 22 befizetés történt a vizsgált időszakban, ezért kétséget kizáró módon állapította meg az elsőfokú fegyelmi tanács, hogy a fegyelmi vétség nem csupán szándékosan, hanem folytatólagosan is elkövette az eljárás alá vont ügyvéd. Az elsőfokú fegyelmi tanács ezért állapította meg az 1 rendbeli folytatólagos, szándékos fegyelmi vétséget. Az ügyfélszerzés körében az elsőfokú fegyelmi tanács megállapította, hogy ez a cselekménye az eljárás alá vont ügyvédnek nem évült el, mert a

megállapodás szerinti kapcsolat 2019. március 7. napjáig fennállt az ügyvéd és a bejelentő között.

Az elsőfokú fegyelmi tanács a megállapított tényállás alapján arra a következtetésre jutott, hogy az eljárás alá vont ügyvéd az ÜESZ 11.13. pontjába ütköző cselekményt elkövette, ezért megállapíthatónak találta az Üttv. 107. §. a.) pontjának megsértését, amely miatt a fegyelmi felelőssége megállapítható volt.

Az elsőfokú határozat ellen az ügyben a fegyelmi biztos jelentett be fellebbezést.

A fegyelmi biztos álláspontja szerint az elsőfokú fegyelmi határozatban megállapított tényállás megalapozott, a fegyelmi tanács döntésének részletes indokát adta, ugyanakkor a fellebbezés szerint az ügyvéd terhére megállapított joghátrány törvénytől enyhe. Az eljárás alá vont ügyvéd ellen korábban több eljárás is indult, bár pénzbüntetés kiszabására egy esetben került sor. A fellebbezésben kifejtett álláspont szerint az eljárás alá vont ügyvéd az egyik súlyosabb cselekményt követte el, a kiszabott pénzbírság nem áll arányban a cselekmény tárgyi súlyával, eltúlzottan enyhe. Indítványozta magasabb összegű pénzbüntetés alkalmazását.

A Magyar Ügyvédi Kamara országos fegyelmi főbiztosa a bejelentett fellebbezéssel teljes mértékben egyetértett. Utalt az eljárás alá vont ügyvéd elleni korábbi eljárásokra, valamint arra, hogy 2021. márciusában született marasztaló határozat az eljárás alá vont ügyvéddel szemben, melynek tényállása ugyancsak börtönben lévő személy kártalanítási ügyével volt összefüggésben. Nem tudott egyetérteni az alkalmazott joghátrány mértékének megállapításával kapcsolatos indoklással, miszerint „nem kell attól tartani, hogy a jövőben hasonló jellegű cselekményt követ el” eljárás alá vont ügyvéd. Álláspontja szerint az ilyen ügyvédi tevékenység az egész magyar ügyvédség lejáratására alkalmas, ezért a fegyelmi tanácsok nem lehetnek elnézőek ilyen ügyekben. Teljes mértékben egyetértett a fegyelmi biztos fellebbezésben kifejtett álláspontjával a súlyosabb büntetés alkalmazására vonatkozóan azzal, hogy az általa indítványozott súlyosbíttással szemben még súlyosabb büntetés kiszabását indítványozta az Üttv. 138. § (1) bekezdés b) pontjának alkalmazásával.

Az ügyben a Magyar Ügyvédi Kamara másodfokú fegyelmi tanácsa 2021. december 3. napján tárgyalást tartott, amelyen megjelent az országos fegyelmi biztos, illetve az eljárás alá vont ügyvéd.

Az országos fegyelmi főbiztos a fellebbezésében foglaltakat fenntartotta azzal, hogy nem annak van jelentősége, hány bejelentés érkezett az eljárás alá vont ügyvéddel szemben, hanem a marasztalások számának.

Az eljárás alá vont ügyvéd előadta, hogy egy kiskorú gyermek eltartásáról, illetve beteg édesanyja megélhetéséről is gondoskodik. Előadta továbbá, hogy a fegyelmi főbiztos által előadottakat vitatni nem kívánja „ezek tények”. Nem érzi, hogy fegyelmi vétséget követett volna el, ezért kérte, hogy ne súlyosítsák a büntetést.

A másodfokú fegyelmi tanács álláspontja szerint az elsőfokú fegyelmi biztos fellebbezése alapos.

Az elsőfokú fegyelmi tanács a tényállást helyesen állapította meg, a bizonyítékokat is megfelelően értékelte. Az elsőfokú határozat jogszabályi hivatkozása is helytálló, mely szerint a 2017. évi LXXVIII. törvény az ügyvédi tevékenységről (Üttv.) 1 § (3) bekezdésének, 107. §

a) pontjának, 41. § (1) bekezdésének, valamint a 6/2018. (III. 26.) szabályzat (ÜESZ.) 11.13. pontjában foglaltak megsértésében jelölte meg a fegyelmi vétséget.

A másodfokú fegyelmi tanács álláspontja szerint az, hogy az elsőfokú fegyelmi tanács enyhítő körülményeket nem talált, téves álláspont. Az eljárás alá vont ügyvédnek a másodfokú tárgyaláson tett és meg nem cáfolt nyilatkozata szerint egy kiskorú személy eltartásáról gondoskodik és támogatja idős édesanyját is, melyeket javára kellett értékelni. Mindettől függetlenül azonban a büntetés kiszabásánál még így is nem kellő körtekintéssel járt el az elsőfokú fegyelmi tanács. Szükséges kiemelni, hogy az eljárás alá vont ügyvéddel szemben számos alkalommal indult eljárás, amelyből három alkalommal az eljárás megszüntetése mellett írásbeli figyelmeztetést alkalmaztak. Ezen túlmenően nem került figyelembevételre, hogy két alkalommal jogerős fegyelmi büntetés kiszabására is sor került.

(...)

A másodfokú fegyelmi tanács a büntetést e tekintetben az elsőfokú határozathoz képest módosította és 200.000 Ft összeggel felemelte. Ennek oka, hogy a korábbi fegyelmi büntetésnél enyhébb büntetés kiszabása indokolatlan. Az összeg kiszabásánál a másodfokú fegyelmi tanács figyelemmel volt az eljárás alá vont ügyvéd személyi körülményeire, ezért nem egy jelentősen megemelt összeggel változtatott a büntetési tételen. A másodfokú fegyelmi tanács kiemeli azt is, hogy a tiltott ügyfélszerzés (felhajtás) az egyik nagyon súlyos fegyelmi vétség, amellyel egyébként is a kiszabott fegyelmi büntetés áll arányban.

Fentiekre tekintettel a Magyar Ügyvédi Kamara országos fegyelmi bizottságának másodfokú fegyelmi tanácsa az Üttv. 138. § (1) bekezdés b) pontjának előírása figyelembevételével súlyosabb fegyelmi büntetést szabott ki, e részében az elsőfokú határozatot megváltoztatva.

Az Üttv. 142. § (2) bekezdése, valamint a fegyelmi eljárásról szóló 20/2018. (XI.26.) MÜK szabályzat 35.7 pontja és 40.2. c) pontja alapján a másodfokú eljárás során felmerült 50.000.- Ft kamarai általány költség megfizetésére kötelezte a másodfokú fegyelmi tanács az eljárás alá vont ügyvédet.

A másodfokú határozat jogerőre emelkedéséről a másodfokú fegyelmi tanács a Fe. 35.5. pontja alapján rendelkezett.

A másodfokú határozat ellen a közigazgatási perekre vonatkozó szabályoknak megfelelő perindítás lehetőségét az Üttv. 139. § (1) bekezdése biztosítja azzal, hogy a polgári perrendtartásról szóló 2016 évi CXXX. törvény (a továbbiakban: Pp.) 608. § (1) bekezdése rendelkezik arról, hogy az elektronikus ügyintézésről szóló 2015. évi CCXXII. törvény (a továbbiakban: E-ügyintézési törvény) alapján elektronikus úton történő kapcsolattartásra kötelezett minden beadványt kizárólag elektronikusan – az E-ügyintézési törvényben és végrehajtási rendeleteiben meghatározott módon – nyújthat be a bírósághoz, és a bíróság is elektronikusan kézbesít a részére.

Az E-ügyintézési törvény 9. § (2) bekezdés b) pontja szerint elektronikus ügyintézésre köteles az ügyfél jogi képviselője. A közigazgatási peres eljárásban a közigazgatási perrendtartásról szóló 2017. évi I. törvény (a továbbiakban: Kp.) 13. § (3) bekezdés c) pontja alapján a perre a Fővárosi Törvényszék kizárólagosan illetékes. A Kp. 27. § (1) bekezdés b) pontja alapján az ilyen közigazgatási perben jogi képviselőt kötelező. A Kp. 27. § (4) bekezdése alapján alkalmazandó Pp. 75. § (2) bekezdés b) pontja szerint a kötelező jogi képviselő esetén a jogi

szakvizsgálóval rendelkező fél a saját személyében tesz eleget a kötelező jogi képviselet szabályának.

Az eljárás alá vont ügyvéd a keresetlevelet a saját nevében, mint jogi szakvizsgálóval rendelkező felperes a fenti módon terjesztheti elő.

A keresetet a Fővárosi Törvényszékhez címzetten, de az elsőfokú fegyelmi bizottság útján kell előterjeszteni az <https://epapir.gov.hu/> szolgáltatáson keresztül. A benyújtáshoz segítséget itt talál: <https://www.muk.hu/fegyelmi-ugyseged>. A „CÍMZETT” mezőben a fegyelmi bizottságokról, valamint az országos fegyelmi főbiztosi és fegyelmi biztosi tisztséget ellátó tisztségviselők létszámáról szóló 11/2018. (VI. 25.) MÜK szabályzat 1. számú melléklete szerinti Regionális Fegyelmi Bizottság székhelye szerinti kamarát kell kiválasztani, kivéve azt az ügyet, melyben az elsőfokú közigazgatási szerv a Budapesti Regionális Fegyelmi Bizottság fegyelmi tanácsa.

A Budapesti Regionális Fegyelmi Bizottság fegyelmi tanácsa által hozott határozat esetében a <https://ugyvedikamara.hu/> felületén keresztül nyújtható be a kereset a „Belépés”-t követően ügyfélkapus bejelentkezéssel, az „Ügyintézés” menüpontot választva az „Új kérelem kitöltése” fülön keresztül a „Típus” menüszalagban az „Fegyelmi/vizsgálati ügyek” kategóriát kiválasztva.

K.m.f.

3. sz. Fegyelmi Tanács

A határozat jogerősé és 2022. január 18. napján végrehajtható.